

Vroeger was Abutilon vooral een kamerplant maar tegenwoordig is hij vrijwel alleen nog in het sortiment kuipplanten te vinden. Wie de plant goed overhoudt, heeft bloemen van mei tot november. Jaarlijks in mei een nieuwe plant kopen, kan natuurlijk ook.

Tekst: Emiel van den Berg
Foto: www.visionpictures.com

Wie de bloemen van sommige Abutilon-soorten bekijkt, ziet enige overeenkomsten met die van Lavatera, Althaea en Malva. Al deze planten behoren tot de familie van de kaasjeskruidachtigen, de Malvaceae. Ook de katoenplant en de bekende Hibiscus zijn familieleden. Het geslacht Abutilon is van oorsprong afkomstig uit de (sub)tropische delen van Midden- en Zuid-Amerika. Daar vormen zich groenblijvende struiken of kleine bomen met vaak dunne en iets overhangende twijgen. Van vrijwel alle soorten zijn de bladeren hart- of handvormig en de bloemen klokvormig. De wetenschappelijke naam Abutilon is een verbastering van de oude plantennaam Oubutilon die, voor zover bekend, voor het eerst in de 13de eeuw door de Arabische kruidenexpert Ibn al-Beithar werd gebruikt. Tijdens de vele reizen die hij in zijn leven maakte, verzamelde en beschreef hij ruim 1500 kruidenplanten uit vooral het Midderterrane gebied.

BELGISCHE VLAG

Voor Nederland is Abutilon een niet winterharde plant waarvan de meeste soorten en cultivars groenbladig zijn. Sommige hebben bont blad dat vrijwel altijd ontstaan is door toedoen van een – onschuldig – bladmozaïekvirus. Bij alle soorten en cultivars verschijnen vanuit de bladoksels dunne stelen waaraan de klokvormige bloemen zich openen. De bloemkleuren zijn uiteenlopend; van wit en geel tot oranje, roze en rood met soms contrasterende aders in donkerdere kleuren.

Veel soorten bloeien jaarrond, sommige stoppen in de wintermaanden vanwege het te beperkte licht. Abutilon is namelijk een echte lichtaanbidder hoewel hij liever niet in direct zonlicht staat. Ook houdt de plant niet van teveel warmte. Als kamerplant is daarom een vensterbank op het oosten of westen aan te bevelen. Liefst een plaats met veel frisse lucht. Wie Abutilon als kuipplant houdt en deze wil

Abutilon

Abutilon zorgt voor zomerse vrolijkheid

overwinteren doet dat ook liefst op een lichte frisse plek. Teveel huiskamerwarmte maakt de plant gevoelig voor spint, witte vlieg en/of luis. Gaat de plant weer naar buiten dan mag gesnoeid worden. Dat voorkomt een te forse en te losse habitus.

A. darwinii is een soort die tot 1 meter hoogte groeit en hartvormig zacht behaard blad heeft. Het hele jaar door verschijnen donkergenerfde oranjerode bloemen. Deze soort is een belangrijke ouderplant voor de vele hybriden die op de markt zijn verschenen. Ook A. pictum (syn. striatum) is een belangrijke ouderplant. Deze nazomerbloeiër heeft roodgenerfde oranje bloemen en groeit tot 1,5 meter hoogte. De cultivar 'Tompsonii' is bekend vanwege het geelbonte blad.

A. megapotamicum heeft sterk afhangende twijgen die soms worden opgebonden om zo een kleine boomvorm te kweken. De bloemen bestaan uit drie opvallende onderdelen; de kelk is opgebold en rood van kleur, de daaruit tevoorschijn komende kroonbladeren zijn geel en de ver uitstekende meeldraden zwart. Vanwege die drie kleuren is dit de Abutilon die in de volksmond de naam Belgische vlag heeft gekregen. Er is een cultivar 'Variegatum' met geelgroen gemarmerde bladeren.

A. vitifolium tot slot vormt een forse heester die

vooral in de Engelse tuinen geregeld in de volle grond wordt aangeplant. Voor Nederland is de plant daarvoor te vorstgevoelig.

HYBRIDEN

Binnen Abutilon zijn tal van kruisingsvormen ontstaan in allerlei bloemkleuren. Veelal met A. darwinii en A. pictum als ouderplanten. 'Albus' is een rijk vertakkende en traag groeiende hybride met witte bloemen. Ook 'Patricia' is een mooie witbloeiende vorm en bij de witte 'Boule de Neige' vallen de oranje meeldraden sterk op. 'Golden Fleece' heeft wijd geopende donkergele bloemen, 'Donna' grote zalmroze bloemen, 'Ashford Red' bruin-zalmroze bloemen en 'Eric Lilac' rozerrode bloemen met een opvallende adering. 'Red Princess' is opvallend met zijn dieprode en glanzende bloemen, net als 'Fireball' en 'Feuerglocke'. Echter, de keuze binnen de hybridengroep is veel en veel groter. Ook bij de bontbladige planten met als voorbeeld 'Savizzi' die gele bloemen heeft en witgerand blad en 'Souvenir de Bonn' met lichtoranje bloemen en eveneens witgerand blad. Bekendste hybride is zonder twijfel 'Kentish Belle'. Deze heeft A. megapotamicum als ouder en daarom een wat losse habitus met hangende twijgen. De bloemen zijn tweekleurig met een dieprode kelk en oranjegele kroonbladeren.